

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1581 usque ad annum 1589

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118650

§. 108. Supplicium Mariæ Stuartæ denuntiatum, atque heroica illius
constantia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67246](#)

unaomnes rem omni studio urgendam, **Sæcul. XVI.**
atque feralis hujus sententiæ execu- **A.C. 1587.**
tionem esse accelerandam unanimi suf-
fragio decernebant, quin tamen quic-
quam Angliæ Reginæ significaretur:
quoniam vero hujus sententiæ epistola
ad Schrewsburiensem, Darbiensem,
Cantensem, & Northumbrium Comi-
tes eo fine esset directa, ut hæc sen-
tentia iis præsentibus executioni man-
daretur, hinc infame hoc scriptum Belo
tradebatur, ut illud quatuor hisce Co-
mitibus porrigeret. Postea Proceres,
Nobiles, Equites, atque ejusdem Re-
gionis Præfecti congregantur, atque
unaomnes in arcem Fodringam conve-
niunt unacum duobus carnificibus: al-
tera vero post eorum adventum die jussa
sibi demandata Mariæ Reginæ signifi-
cant, atque ut sese ad subeundum mor-
tis supplicium paratam teneret, eidem
denuntiant.

§. CVIII.

Supplicium Mariæ Stuartæ denuntia- tum, atque heroica illius constantia.

Dies erat decima septima Februarii, **Thuan. l.c.**
qua circa tertiam pomeridianam **Cambden l.c.**
diei horam præfati Comites Mariæ Re- **Addit. aux
mem. de Ca-
stell. l. 3.**
ginæ mortis nuntium deferebant, quæ
tamen nil perterrita sententiam ex- **pag. 539.**
cepit,

Sæcul. XVI. cepit, imo etiam ingentem præferebat lætitiam, eoquod tandem inquis A.C. 1587. vexationibus finem appropinquare cerneret: sancto enim fine suo testatum relinquebat, quod jam a prima die, qua in Angliæ Regno carceri mancipata habebat, sese ad violentæ hujus mortis luctam pie accinxisset: nihilominus Deputatos rogabat, ut pro condendis supremæ voluntatis suæ tabulis, rebusque suis disponendis exiguum sibi temporis momentum indulgere velint, cum id suæ voluntati libere relictum esset, prout demandatæ jurisdictionis diplomi hisce Ministris collatum spondebat: at Schrewsburiensis Comes inhumana durtie eidem respondit: *Non, non, Maria Princeps, mori debes, & mane crastina die circa septimum, vel octavam horam ad mortem te paratam habeas, & nequidem unius momenti inducias tibi indultum in scias:* alius tamen paulo humanius illum solari, atque ad mortem constanter subeundam hortari aggrediebatur. (*) Verum illa mox eidem hæc in responsis dabat: „solatio, quale tu mihi propinas, haud indigeo, si tamen quoddam obsequium a te præstolari possem, id unicum foret, ut meum Confessio-
rium

(*) Erat is Richardus Flecherus Peterbor-
gii Decanus hæreticus.

„rium adesse jubeas: hoc tuum servi- **Sæcul.XVI.**
 „tium , si mihi præstare non recusas, **A.C. 1587.**
 „præ omnibus favoribus, quos mihi
 „præstare valeres, longe pluris haberem:
 „parum enim de vita mea sum solli-
 „cita, nec hostium meorum furorem
 „ad tantam crudelitatem prolapsum
 „crediderim , ut mihi sepulturam de-
 „negare velint. „ Enimvero nil ma-
 gis æquitati consonum erat, quam hu-
 jus Reginæ petitio , nihilominus cru-
 deli hostium suorum invidia tam dure
 premebatur , ut hi adeo non ipius Con-
 fessarium accerserent, ut eidem relu-
 stanti etiam Peterborgiensem Decanum
 obtraderent, quem ipsa acceptare renu-
 bat: porro hoc privata solatio, quod
 tamen nec sceleratissimis quibusque de-
 negari solet; nonnisi sequentem episo-
 lam, quam ad conscientiæ suæ Mode-
 ratorem transmitti rogabat, scribere
 permittebatur.

„Hodie, quæ tamdiu ob Religionis
 „meæ constantiam divexata fui, insuper
 „mei hostes me cogere attentabant, ut
 „ab haereticis solatum reciperem: ast a
 „Burgoino, aliisque percipies, quod fi-
 „dei orthodoxæ professionem fideliter
 „emiserim, atque in ea mortem oppe-
 „tere parata sim: te quidem mihi accersiri
 „efflagitabam, ut a noxis conscientiam
 „meam liberares, juratamque meam

Hist. Eccles. Tom. L.

Gg „pro-

Sæcul. XVI. „professionem exciperes: verum id mihi
A.C. 1587. „cruelitate haud audita denegatum
 „est, imo nequidem indultum, ut cor-
 „pus meum transferretur, aut libere
 „testamenti tabulas conficere possem,
 „hinc eas nonnisi ab hostibus meis scri-
 „ptas recipere cogor: cum ergo tua
 „præsentia me privatam cernam, ge-
 „neratim, sicut coram te sigillatim ex-
 „ponere decrevi, peccatorum meorum
 „gravitatem confiteor, te per Dei no-
 „men obtestata, ut hac nocte pro im-
 „petranda peccatorum meorum satis-
 „factione mecum vigilare, & orare
 „atque absolutionem, veniamque om-
 „nium meorum delictorum, quæ com-
 „misi, impertiri velis; quippe ten-
 „tabo, an non saltem præsentibus ad-
 „versariis meis te coram cernere liceat,
 „sicut hostes mei id mihi polliciti sunt,
 „sique hoc mihi dabitur, tunc veniam
 „a te coram omnibus precabor. Edoce
 „me illas orationes, quæ ad hanc no-
 „ctem, & crastinæ diei matutinas ho-
 „ras sancte transigendas magis idoneæ
 „sunt: tempus enim vitæ meæ admo-
 „dum breve est, nec mihi plura scri-
 „bendi spatum conceditur, te tamen
 „cum ceteris Deo commendatum ha-
 „bebo, & præcipue tua beneficia mihi
 „præstata grato animo compensabo, tibi
 „que præmium esse repositum scias;
 „quip.

„quippe te speciatim Regi commendabo: Sæcul. XVI.
 „ast haud ultra mihi tempus indulge- A.C. 587.
 „tur, in opem meam fac id omne, quod
 „ad salutem meam magis utile, ac
 „congruum fore censebis.,,

Reliquum tempus Regina in conscribendis literis ad Franciæ Regem, Reginam Matrem, Guifii Ducem, ac Ducissam impendebat, eisdem suos famulos commendans, hisque Principibus fidem faciens, quod nunquam beneficiorum, quæ ab eis receperisset, immemor post tam diuturnam captivitatem læta mortem oppeteret: denique omnes suos famulos coram adeisse jussit, eisque pauca illa, quæ supererant, vasa argentea, pedissequis vero suis „puellis annulos, gemmas, vestesque „distribuit, cunctos ita alloquens: „Do- „leo summopere, quod plura, quæ vo- „bis donarem, hostium meorum invi- „dia haud reliquerit: certi autem sitis, „quod Filius meus cetera compensatu- „rus sit., Porro suæ Curiæ Administro injunxit, ut eidem Filio suo hæc nuntiaret: „Oro eum, ut Deo serviat, Ec- „clesiam Catholicam tueatur, nec mor- „tem meam ulciscatur, sed totam suam „in Deo fiduciam collocet: de cetero „autem eidem bene precor:,, His dictis cunctos valere jussit, ubi omnibus uber- tim in lacrimas effusis, ipsa nunquam

Gg 2

flere

Sæcul. XVI. flere visa illos solabatur, monebatque,
A.C. 1587. ut a lacrimis sibi temperarent, eo-
 quod ipsa ad primum felicitatis suæ mo-
 mentum properaret, mox a tot calami-
 tibus, quibus hucusque pene con-
 sumpta fuisset, liberanda: postea cur-
 etos e cubili excedere jussit, exceptis
 suis pedissequis: ingruentibus vero jam-
 jam noctis tenebris ad suum Oratorium
 secessit, ubi in terram prostrata plus
 quam integris horis Deum precabatur,
 ut in extrema lucta ei divino suo auxi-
 lio præsto esse velit: demum ad suæ
 famulas reversa, corpus parco alimento
 reficiebat, atque ad lectum se compone-
 bat: duabus autem horis ante solis or-
 tum surgens pretiosiores vestes induit
 ad suum Oratorium revertebatur, ubi
 Sacratissimo sese muniebat Viatico, quod
 sibi, prout fertur, a summo Pontifice
 Pio V. transmissum semper sedulo con-
 servarat, ut urgente necessitatis evenia-
 illo uti valeret: id tamen ægre credi
 valet, cum jam decimus quintus pre-
 terlaberetur annus, a quo sanctus his
 Pontifex e vivis excesserat.

§. CIX.

Maria Scotiæ Regina ad supplicium abstracta.

Thuan. l. 86. Summo mane Deputati ad Reginæ cu-
Addit. l. c. bile convenient, eandem ad suppli-
pag. 542. t. I. ci